

Pár postřehu z Mistrovství republiky v požárním sportu 2011 očima Michala a Jakuba

Na úvod velká gratulace k účasti na MČR v PS a teď zkuste zavzpomínat a říct, co předcházelo prvnímu stanutí tretry dobrovolného hasiče s Kamenné na Vítkovickém stadionu.

M.R.: Radost, že jsem se tam vůbec dostal.

J.P.: Samozřejmě bez tréninku a postupu přes okresní a krajské kolo by to nešlo. Tréninku jsem tomu letos moc nedával, ale snažil jsem se co nejvíc. Chybělo více času a hlavně lepší zdravý. Abych se dostal do Ostravy, tak jsem si říkal, že budu muset na krajském kole podat nějaký dobrý výkon, což se mně povedlo na stovkách, se kterými jsem byl spokojený, a pak mi kluci říkali, jestli bych s nimi nejel. A taková nabídka se neodmítá, nikdy nevím, jestli se to bude opakovat nebo už ne. Ale klukům děkuju za šanci, kterou mi dali.

Co atmosféra při závodech, hnala vás dopředu nebo naopak svazovala ruce a nohy?

M.R.: Hnala dopředu, ale moc jsem nevnímal, soustředil jsem se na výkon.

J.P.: Já bych pravdu řekl, tak jsem byl nervózní jenom hned na začátku, jak jsem šel na start tak to ze mě spadlo a ani jsem si neuvědomoval, že je tam tolik lidí a fandi.

Michale ty jsi šel všechny disciplíny, je to závod rozložený do dvou dnů, přesto bylo to hodně náročné? Ptám se i kvůli tomu, že jsi v podstatě týden před mistrovstvím přecházel angínu a bral antibiotika.

M.R.: V podstatě jsem to ani nevnímal, už jsem byl v pořádku, angína pryč, ve formě :-) a únava byla akorát večer po celém dnu.

Jakube, tobě patřila sobota, v neděli jsi měl volno. Svrběly tě ruce hodně? Dal by sis útok taky?

J.P.: To vůbec nesvrběly, útok bych si možná zaběhnul, ale nebylo to pro mě to hlavní, proč sem jsem vůbec jel. Jsem se rád podíval na kluky, jak to zvládnou :-).

Tak mě napadá, když jste byli zakleknutí v blocích na startu, neprolétlo vám hlavou, že jen před pár měsíci byl ve stejné pozici na témže místě Usian Bolt při Zlaté tretře?

M.R.: To mě ani nenapadlo...(jsem o tom ani nevěděl).

J.P.: Napadlo mě to, ale ne zrovna když jsem byl na startu. Jsem si na to vzpomněl když jsme poprvé přišli na stadión, ale jako na prvního jsem si vzpomněl na Dayrona Roblese jak tady před 3 lety zaběhnul světový rekord.

Jak se vám šampionát líbil, co do organizace pořadatelů?

M.R.: Perfektní, akorát to vyhlášení, ale to se asi nedalo nijak urychlit...

J.P.: Mně se líbil hodně a organizace byla výborná nevím, co bych pořadatelům vytkl. Měli to všechno dobře připravené. A jde vidět, že už mají zkušenosti s pořádáním větších akcí, a že to nedělají poprvé.

Jak to klapalo v týmu, přeci jen byl to takový kompozit z Vysočiny?

M.R.: Super parta, známe se z TL (třebíčská liga).

J.P.: V týmu to bylo super, byly jsme dobrá parta, se kterou bylo sranda jak na závodě, tak i mimo něj, což je dobrý předpoklad k úspěchu.

Kubo, dovolím si odhadnout, že tvoje nejlepší chvíle přišla ve štafetě na domku, můžeš k tomu prosím něco říct?

J.P.: To si taky myslím, stovky se mi nepovedly podle představ. Na domek jsem šel s vypůjčeným žebříkem, ale to myslím nebyl moc problém, Jsem si to párkrát zkusil a bylo to dobré, jen mně trochu vadil tvrdý dopad za domkem. Můj úsek jsem rozběhnul myslím dobře, před domkem jsem si trochu přibrzdil, abych ho šel na jistotu a pak už jenom dobře předat, což se taky povedlo. Tak že spokojenost určitě.

Michale u tebe si nejsem jist, je-li to platný nový osobák 17,46 s na 100 m př. nebo N-kový druhý pokus za 16,97 s nebo snad „zajištěný“ pokus na rozdělovači při štafetě.

(pozn.: tady máme s Michalem trochu spor on tvrdí zajištěný pokus, já nastřelený, poslechněte si komentář hlasatele z přenosu štafety 4x 100 m SDH Příštpo a udělejte si názor sami...

http://www.hasici150.tv/cz/Media-galerie/Video/MCR-profesionalnich-i-dobrovolnych-hasicu-v-Ostrave_157/MCR2011---stafety-4x100m_607/, čas 1:46:55)

M.R.: Rozhodně platný nový osobák, aspoň vidím, že se můžu zlepšovat pod 17 s. A ke štafetě - pořád si myslím, že byl na jistotu, jsem to takhle trénoval...viz 1.pokus na 100 m překážek.

Ještě krátce k útoku, kde se asi čekalo víc. Proč to nešlo?

M.R.: Voda nebyla a mohly být lepší nástřiky...a mašina na p..u :-).

J.P.: Já to můžu zhodnotit pouze jako divák. Při prvním útoku nebyla voda, což při téhle mašině, která ji rychle sama nenasaje, je velký problém, tak byl čas horší. A při druhém pokusu měl Standa na prvním céčku uzel, tak mu šla voda o 2 sekundy dýl než Michalovi. Takže škoda, mohlo to být lepší, ale i takové věci se stávají, je to sport.

Byl okamžik mistrovství, na který budete vzpomínat, jak se říká celý život?

M.R.: Pocit z dobře odběhnuté štafety a cesta zpět domů.

J.P.: Těch okamžiků bude asi víc, ale vybrat jediný by bylo těžký. Myslím, že největší úspěch je, že jsme v Ostravě vůbec mohli startovat, za to patří dík klukům z Příštpa, že nás s sebou vzali.

Konečné páté místo, bez dílčího umístění do třetího místa. Úspěch nebo zklamání?

M.R.: Rozhodně úspěch, ale...

J.P.: Samozřejmě úspěch, kdo by mohl říct, že je páté nejlepší družstvo v zemi. Kousek nám chyběl na stovkách a pak i na štafetě, aby to bylo do třetího místa, ale i tak jsme podali kvalitní výkony.

Poslední otázka. Na mistrovství republiky se nejezdí každý den, určitě byla cítit odpovědnost za podané výkony. Zvlášť po nevydařeném prvním pokusu útoku vzrostlo napětí, které opadlo snad až po slavnostním vyhlášení. No a cesta a příjezd domů mi připomínal návrat našich hokejistů z Nagana, měli jste stejný pocit?

M.R.: Perfektní atmosféra při cestě domu, na tu se dlouho nezapomene a nakonec výborná tečka v podání transparentu Kamenských hasičů a jejich přivítání... :-).

J.P.: Po prvním pokusu každý čekal, jak dopadne ten druhý a ten dopadl docela dobře. Cesta domů byla jedinečná a asi taky na dlouho dobu nezapomenutelná. Skvěle jsme se bavili, slavilo se a zpívalo. Takže to bylo super.

Kluci, díky za navýšení kreditu jména SDH Kamenná, i když jste nosili dres Příštpa, předvedené výkony a vzornou reprezentaci a doufám, že se s Vámi ještě někam podíváme!

Velitel a trenér Tomáš Nováček